

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum requiratur continentia? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

non à me eis, sed à Deo respondebitur, Si vis perfe-
ctus esse, &c. Et postea subdit, † iste quem tu laudas, ^{† Nam}
secundus & tertius gradus est, quem & nos recipi-
mus, dummodo sciamus prima secundis & tercijs
preferenda. Et ideo ad excludendum errorem Vig-
lantij dicitur in libro de Ecclesiast. † dogmatibus, Bo-
num est facultates cum dispensatione pauperibus
erogare : melius est pro intentione sequendi Domi-
num insimul donare, & absolutum in solitudine, cum
Christo egere.

ARTIC. IV.

Vtrum perpetua continentia requiratur ad perfectio-

nem religionis?

887

D quartum sic proceditur. Videtur, quod per-
petua continentia non requiratur ad perfectio-
nem religionis. Omnis enim vita Christianæ perfe-
tio ab Apostolis Christi cœpit. Sed Apostoli conti-
nentiam non videntur seruasse: vt patet de Petro, qui
socrum legitum habuisse, Matth. 8. Ergo videtur, quod
ad perfectionem religionis non requiratur perpetua
continentia.

¶ 2 Præterea, Primum perfectionis exemplar no-
bis in Abraham ostenditur, cui Dominus dixit Genes.
17. Ambula coram me, & esco perfectus. Sed exem-
platum non oportet quod excedat exemplar. Ergo
non requiritur ad perfectionem religionis perpetua
continentia.

¶ 3 Præterea, Illud quod requiritur ad perfectio-
nem religionis, in omni religione inuenitur. Sunt au-
tem aliqui religiosi, qui vxoribus vruntur. Non ergo
religionis perfectio exigit perpetuam continentiam.

S E D contra est, quod Apostolus 2. ad Corinth. 7.
dicit, Mundemus nos ab omni inquinamento carnis,
& spiritus, perficientes sanctificationem nostram in
timore Dei. Sed munditia carnis & spiritus, confer-
uatur per continentiam. Dicitur enim 1. Corinth 7.
Mulier innupta, & virgo cogitat quæ Domini sunt,
ut sancta, & corpore & spiritu. Ergo perfectio

^{post ver-}
^{bacitata}

c 71. hæ-
betur hic
liber in-
ter opera
Aug 8.3

^{ar 11.co.}
^{fi. & op.}
^{18.1 9. et}
^{op 19. et}
^{Et in pro}
^{lo su lo.}
^{le.2. co.2}

Tt 4 se.

R E S P O N D E O dicendum, quod ad statum

religionis requiritur subtrahio eorum, per qua homo
impeditur, ne feratur totaliter in Dei seruitum, vñs

autem carnalis copulae retrahit animum ne totaliter
feratur in Dei seruitum, dupliciter. Vno modo, pro-

ppter vehementiam delectationis, ex cuius frequenti
experientia augetur concupiscentia: vt etiam Philo-

sophus dicit in 3. t Ethic. Et inde est, quod via vene-

reorum retrahit animum ab illa perfecta intentione
tendendi in Deum. Et hoc est quod August. dicit in

1. t Soliloquiorum, Nihil esse sentio, quod magis ex
arce deiiciat animum virilem, quam blandimenta

feminea, corporumque ille contactus, sine quo viri
haberi non potest. Alio modo propter sollicitudinem,

quam ingerit homini de gubernatione vxoris, filiorum,
& rerum temporalium, quæ ad eorum sustentationem

sufficient. Vnde Apost. dicit, quod qui sine uxore est,
solitus est quæ sunt Domini, quomodo placet Deo.

Qui autem cù uxore est, solitus est quæ sunt mundi, &
quomodo placeat uxori. Et ideo continencia perpe-

tua requiritur ad perfectionem religionis, sicut & volu-

taria paupertas. Vnde sicut damnatus est vigilans,
qui adæquauit diuitias paupertati: ita damnatus est

Iouianus, qui adæquauit matrimonium virginitatis.

Ad primum ergo dicendum, quod perfectione non
solum paupertatis, sed etiam continentie, introducitur

est per Christum: qui dicit Matth. 19. Sunt eunuchi
qui castraerunt seipso propriæ regnum celorum.

Et postea subdit, Qui potest capere, capiat. Et ne alii
cui spes perueniendi ad perfectionem tolleretur, af-

sumpsit ad perfectionis statum etiam illos, quos inue-

nit matrimonio iunctos. Non autem poterat abesse
iniuria fieri, quod viri vxores desererent, sicut abesse

iniuria fiebat, quod omnes diuitias relinquerent. Et
ideo Petrum quem inuenit matrimonio iunctum, non

separauit ab uxore: Ioannem tamen volentem sub-

re, à nuptijs reuocauit.

ad

Ad secundum dicendum, quod sicut August. dieit
in lib. f de Bono coniugali, Melior est castitas cœli-
c. 22. in-
rum, quam castitas nuptiarum: quarum Abraham vñā ter prim.
habebat in vñu, ambas in habitu: caste quippe coniu-
galiter vixit. Esse autem castus sine coniugio potuit, to. 6.
sed tunc non oportuit. Nec tamen quia antiqui pa-
tres perfectionem animi simul cum diuitijs, & matri-
monio habuerunt, quod ad magnitudinem virtutis
pertinebat, propter hoc infirmiores quique non de-
bent presumere se tantæ esse virtutis, ut cum diuitijs
& matrimonio possint ad perfectionem peruenire: si-
cure nec aliquis presumit hostes inermis inuadere,
quia Sampson cum mandibula asini multos hostium
peremit. Nā illi patres, si tempus fuisset continentia,
& paupertatis seruandæ, studiosius hoc implessent.

Ad tertium dicendum, quod illi modi viuendi, se-
cundum quos homines matrimonio vtuntur, non sunt
simpliciter, & absolute loquendo, religiones, sed se-
cundum quid: in quantum scilicet in aliquo partici-
pant quædam qua ad statum religionis pertinent.

ARTIC. V.

Vtrum obedientia pertineat ad perfectionem religionis?

888

*Ep. 18. c.
10. Et ep.
19. c. 1.*

Ad quintum sic proceditur. Videatur, quod obe-
dientia non pertineat ad perfectionem religio-
nis. Illa enim videntur ad perfectionem religionis
pertinere, quæ sunt supererogationis, ad quæ non om-
nes tenentur. Sed ad obediendum prælati suis omnes
tenantur: secundum illud Apost. ad Hebr. vlt. Obedite
præpositis vestris: & subiacete eis. Ergo videtur, quod
obedientia non pertineat ad perfectionem religionis.

¶ 2 Præterea, Obedientia pertinere videtur pro-
priè ad eos, qui debent regi sensu alieno: quod est indiscretorum. Sed Apostolus dicit ad Hebr. 5. quod
perfectorum est solidus cibus, qui pro conuertudine
exercitatos habent sensus ad discretionem boni, &
mali. Ergo videtur, quod obedientia non pertineat ad
statum perfectorum.

¶ 3 Præterea, Si obedientia requireretur ad per-
ficio-